

[Heinesen]

regeringen ville komme med et investeringsprogram. Så kommer man med det i dag, og så kan vi konstatere, at der ikke er noget i det. Jo, det er der, siger finansministeren, der er udlicitering af opgaver fra det offentlige til det private. Det har jeg kommenteret. Med den holdning, finansministeren har, udliciterer man jo ikke opgaver fra det offentlige til det private, hvis finansministeren tror, at det er noget, der kræver mere arbejde, kræver flere arbejdspladser at få arbejdet udført. Det vil finansministeren vel ikke prøve at fortælle os?

Vi kritiserer ikke, at regeringen ikke har sat beskæftigelsestal på de forskellige konkrete forslag, som er indeholdt i regeringens beskæftigelsesplan. Men når nu finansministeren afviger fra den linje, han har fulgt tidligere på dagen, og siger: jo, i det kommende år er der en positiv beskæftigelsesvirkning af de forslag, regeringen har lagt frem – så bliver jeg nødt til at spørge finansministeren, hvor stor den er. Nu har vi i mange måneder ladet os spise af med, at finansministeren ikke kunne beregne noget som helst med hensyn til virkningerne af regeringens økonomiske politik, når det gjaldt virkningerne på beskæftigelsen. Nu får vi at vide, at i 1982 bliver den gennemsnitlige arbejdsløshed 260.000, i 1983 285.000. Man kender arbejdsløshedstallene, og så kender man selvfølgelig også beskæftigelsestallene. Derfor spørger jeg: hvor meget bidrager den investeringsplan, regeringen har lagt frem, til beskæftigelsesudviklingen fra 1982 til 1983?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Fru Lone Dybkjær sagde på et tidligere tidspunkt under debatten i dag, at debatten var deprimerende, og det mener jeg også man kan sige at den har været i den forstand, at der hos et flertal i folketinget ikke er udvist særlig interesse for at diskutere, hvad vi kan gøre – ikke for at løse arbejdsløshedsproblemet, for jeg tror, at fru Lone Dybkjær har ret i, at det kan man ikke – men for at mildne den situation og få nedsat ledigheden.

Så vidt vi er orienteret, foregår der f.eks. mellem fru Lone Dybkjærs parti og regeringen i øjeblikket forhandlinger, som betyder forringet beskæftigelse i hele bolig- og bygge-

sektoren, og derfor er det måske rigtigt, som fru Lone Dybkjær siger, at det er lidt deprimerende.

Jeg finder et enkelt opløftende træk, og det er, når det radikale venstre her i debatten siger, at arbejdstidsnedsættelse og arbejdstidspolitik er et element, der må overvejes positivt for at overvinde arbejdsløshedsproblemerne. Det betyder nemlig, at så er der et flertal i folketinget for at tage arbejdstidsproblemerne op og pålægge regeringen at tage diskussionen med arbejdsmarkedets parter om arbejdstid. Jeg vil gerne sige fru Lone Dybkjær tak, fordi hun har sagt dette her i dag, det synes jeg er positivt.

Jeg skal sige til finansministeren, at det referat, jeg har af internationale forhandlinger, stammer fra Le Monde. Det er også bygget op på samtaler og forlydender, jeg har fra folk fra andre lande, der har deltaget i disse møder. De har erklæret, at i betragtning af det åbenlyst reaktionære oplæg, der kom fra den danske regerings side, var det resultat, der kom ud af det, ikke så værst endda.

Nu har vi i 3 uger opfordret regeringen til at fjerne denne mistanke ved at offentliggøre det forslag til rådsvedtagelse, som regeringen havde lagt frem som formand for EF. Så kan man jo selv tage stilling til, om Le Monde og andre udenlandske iagttageres beskrivelse af regeringens deltagelse i det internationale samarbejde er rigtig eller forkert.

Jeg skal slutte med at sige, at det er rigtigt, som finansministeren siger, at der har været en vækst i arbejdsløsheden i efteråret, men det er samtidig rigtigt, at der i løbet af foråret og helt frem til eftersommeren var en nedgang i arbejdsløsheden og en vækst i beskæftigelsen i Danmark. Det, vi altså nu er vidne til, er, at det begynder at gå den gale vej igen, og derfor har vi rejst forespørgslen for at høre, om det ikke var muligt at overtale regeringen til at tage initiativer for at imødegå denne udvikling.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg går ud fra, at hr. Svend Auken med sine sidste bemærkninger erkender, at den stigning, der sker i ledigheden nu, ikke har noget at gøre med den nuværende regerings økonomiske politik, bl.a. af den grund, at vi jo først vedtager finansloven i næste uge. Langt de fleste af besparelserne træder først i